

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

10.22034/marifat.2024.2022034

20.1001.1.10236015.1403.33.2.4.7

An Analysis of the Position of Man in the Ideal City: A Perspective of Amir al-Mo'minan Ali

Seyyed-Mohammad Sadeq Pour-Yazdanparast / Ph.D. in Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran s_yazdanparast@modares.ac.ir

Hamid-Reza Saremi / Associate Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran saremi@modares.ac.ir

Seyyed-Ali Safavi / Assistant Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran sasafavi@modares.ac.ir

Received: 2023/10/24 - **Accepted:** 2024/12/24

Abstract

Urban planning in Islam has a concept beyond mere material concepts; it rather implies all material and spiritual factors and urban activities in order to achieve the desired point of material and spiritual life of city residents. Aiming to reach Imam Ali's view regarding the intellectual foundation dominant among city residents, this research first examines human nature and needs from Imam's perspective. It then explores the intellectual foundations of human being based on the eight principles introduced in the authors' previous research. The intellectual foundations is considered the most important among the three dimensions of an ideal city, compared to the other two dimensions of human communication and physical aspects. For this purpose, the research method is a combination of text and content analysis and meta-analysis methods. According to the results of this study, human beings mainly have two dimensions, physical and spiritual, and - considering the dimensions of human life- their needs can be best identified and defined within these dimensions. In addition, regarding the principles governing human thought, it is shown that these principles must align with human nature and reality, serving as the guardian and protector of the position of God's Caliph. Finally, it is proven that the formation of the ideal city does not focus solely on worldly virtues but also emphasizes virtues of the hereafter. Therefore, the ideal city is not an end in itself, but rather a means to serve the transcendental purpose of human. While simultaneously addressing the material and metaphysical needs of humanity, this city must provide the necessary conditions for a muqarrab life – a life of nearness to Allah- and for the upbringing of the Caliph of Allah.

Keywords: Ideal city, human nature, intellectual foundations, Amir al-Mo'minan Ali, Nahj al-Balagha.

نوع مقاله: ترویجی

تحلیلی از جایگاه انسان در شهر مطلوب

از دیدگاه امیر مؤمنان علیؑ

s_yazdanparast@modares.ac.ir

سید محمد صادق پوریزدان پرست / دکترای شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

saremi@modares.ac.ir

کهنه‌محمد رضا صارمی ID / دانشیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

sasafavi@modares.ac.ir

سیدعلی صفوی / استادیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۰۴ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۰۴

چکیده

شهرسازی از دیدگاه اسلام مفهومی فراتر از مفاهیم صرف مادی داشته؛ بلکه بر کلیه عوامل مادی و معنوی و فعالیت‌های شهری در راستای دستیابی به نقطه مطلوب زندگی مادی و معنوی ساکنان شهر دلالت می‌نماید. در تحقیق جاری، ما با هدف دستیابی به دیدگاه امیر مؤمنان علیؑ در خصوص مبانی فکری حاکم بر اهل شهر به عنوان مهم‌ترین بعد از ابعاد سه‌گانه شهر مطلوب قبل از ابعاد ارتباطات انسانی و ابعاد کالبدی به عنوان دو بعد دیگر شهر مطلوب، ابتدا دو موضوع ماهیت و نیازهای انسان را از دیدگاه امام بررسی نموده و سپس بر اساس هشت مبنای معرفی شده در تحقیقات قبلی نگارندگان این پژوهش، مبانی فکری انسان را مورد بررسی قرار داده‌ایم. بدین منظور روش تحقیق تلفیقی از روش‌های تحلیل متن و محتوا و فراتحلیل است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد انسان به طور عمده دو ساحت جسمانی و روحانی داشته و به تناسب ساحت‌های حیات انسان، نیازهای او نیز تحت همین ساحت‌ها قابل شناسایی و تعریف هستند. همچنین در باب اصول حاکم بر فکر انسان مشخص گردید که این اصول بایستی با ماهیت و حقیقت انسان هماهنگ و حافظ و نگهبان مقام خلیفه‌الله بشر باشد. در نهایت مشخص گردید که تشکیل شهر مطلوب تنها به فضیلت‌های این جهانی ختم نشده و نگاه به آخرت دارد. از این‌رو شهر مطلوب خود، نه به عنوان یک هدف، بلکه به عنوان یک وسیله در خدمت هدف متعالی انسان بوده و به همین دلیل این شهر بایستی ضمن توجه تؤمنان به نیازهای مادی و فرامادی انسان، زمینه‌های لازم زیست‌مقریانه انسان و تربیت خلیفه‌الله را تأمین نماید.

کلیدواژه‌ها: شهر مطلوب، ماهیت انسان، مبانی فکری، امیر مؤمنان علیؑ، نبیع البلاغه.

مقدمه

این کمبود در مطالعات شهر و شهرسازی نیز قابل مشاهده است. از آنجاکه عقل در شناخت خود محدود است، بدون حضور وحی و استعانت از آن، نمی‌تواند حقوق و اصولی را که تضمین‌کننده سعادت و هدایت آدمیان است، شناسایی کند و به همین دلیل، همواره از وحی به عنوان مهم‌ترین منبع نسبت به سایر منابع یاد می‌شود (پارسانیا، ۱۳۹۰، ص ۱۳۹) و حجت منبع «عقل» و «جماع» بازگشتش به حجت سنت و عترت خواهد بود (جوادی املی، ۱۳۹۵، ۶۲). از همین‌روست که ما همواره در طول تاریخ احتیاج داشته‌ایم به سرچشمه‌های خالص اندیشه اسلامی و نظامی فکری که بتوان به آن اتکا کرد، بازگردیم (حسینی خامنه‌ای، ۱۳۷۲). پس از کتاب الهی به عنوان مرجع اصلی و پایه حامل اصول بی‌زمان و بی‌مکان مخصوص هدایت کلیه جنبه‌های زندگی انسان، تفاسیر کتاب الهی قرار داشته که کلام و سنت معصومان به عنوان تفسیر ناب و تحلیل عینی کلام الهی در متن زندگی انسان است (نقی‌زاده، ۱۳۸۸، ص ۷)؛ از این‌رو کلام و سنت معصومان به عنوان دومین منبع فقه شیعه برای استنباط احکام، از دیدگاه شیعه امامیه، به معنای گفتار، رفتار و تأیید پیامبر و ائمه در تمدن اسلامی جایگاهی رفیع و سهمی بسزا در همه علوم اسلامی و فرهنگ عمومی مردم داشته و دارد (جوادی املی، ۱۳۹۳، ب، ۱، ص ۲۵).

اگر ضرورت پرداختن به مباحث شهرسازی از منظر اسلام و کلام و سنت معصومان پذیرفته شود، سؤال آن خواهد بود که گام اول در این زمینه چیست؟ ما با هدف ورود کلام امامان معصوم در مطالعات شهرسازی، در تحقیقات دیگری، پس از استخراج منابع، مبانی و اهداف، نسبت به طرح کلان نظریه شهرسازی اسلامی از دیدگاه امام علی پرداختیم. در تحقیق جاری هدف آن است که از ابعاد سه‌گانه شهر مطلوب، یعنی مبانی فکری، ارتباطات انسانی و ابعاد کالبدی به‌طورخاص به موضوع مبانی فکری انسان پرداخته شده و در این زمینه پس از دستیابی به دیدگاه امام در باب ماهیت و نیازهای انسان، ویژگی‌های

هشت مبانی معرفی شده در مبانی فکری انسان، پی‌گرفته شود. پژوهش‌هایی که توسط محققان رشته شهرسازی در باب صفات شهر مطلوب در آرا و نظریات متفکران مسلمان صورت گرفته، در دهه‌های اخیر با اقبال بیشتری مواجه بوده است؛ اما پژوهش و تحقیق در خصوص صفات شهر مطلوب اسلامی از منظر ائمه

در جامعه دینی تعریف انسان با جامعه غیردینی متفاوت است. تعریف متفاوت، به تفاوت در مبدأ و مقصد زندگی نوع بشر منجر خواهد شد و به همین دلیل نمی‌توان شهر را به عنوان بستر رشد افراد در جوامع دینی و غیردینی، به یک شکل، تأسیس و اداره کرد (صارمی و کشاورزی، ۱۴۰۰، ص ۱۵۸). به بیان قرآن کریم، ایمان به خدای متعال و الزامات و اقتضائات حاصل از این ایمان، مهم‌ترین مؤلفه‌های مدنیت و شهرنشینی انسان بوده، به نحوی که اگر این مؤلفه در یک سکونتگاه انسانی دیده نشود، آن سکونتگاه هرچند که به لحاظ جمعیتی، کالبدی و... بزرگ باشد، باز هم از منظر قرآن قریه و نه مدینه محسوب می‌شود. از منظر قرآن، ایمان حتی یک نفر کافی است تا مدنیت و تمدن شهری را بتوان بر یک سکونتگاه اطلاق نمود: «جَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمَ اتَّبِعُو الْمُرْسَلِينَ» (یس: ۲۰) و خداوند برای ایمان و حیات معنوی یک نفر به اندازه ایمان و حیات معنوی یک جمع (امت) ارزش قائل شده است: «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا» (مائده: ۳۲) (رئیسی، ۱۳۹۷، ص ۴۷).

بنابراین، انسان به عنوان رکن بنیادین شهر، اصلی‌ترین عامل ظهور هر شهر و به‌ویژه هر شهر مطلوب خواهد بود. جهان‌بینی و باورهای الهی و معنوی انسان‌ها، اصلی‌ترین راهنمای رهبر آنان به‌سوی کمال و سعادت هستند. بر اساس این فضای فکری، حکمت و فضائل و اخلاقیات انسانی تبیین و تعریف می‌شوند و انسان‌ها سعی در متخلف شدن به آنها خواهند داشت. این انسان از این ارتباطاتی را که با هستی (اعم از سایر انسان‌ها، طبیعت و ساخته‌های خویش) دارد در این فضای فکری تنظیم می‌کند. درواقع بدون حضور انسان‌های کمال‌یافته، شهر مطلوب نیز میسر و ممکن نخواهد بود. این انسان‌های کمال‌یافته هستند که بنا به اصولی که باور دارند، آن اصول را زمینه‌ساز و مأخذ رفتارهای خود و همچنین ساختن و خلاقیت‌ها و ارتباطات خویش قرار خواهند داد (نقی‌زاده، ۱۳۹۵، ص ۷۳ و ۷۴).

در این بین متفکران مسلمان از دیرباز دغدغه تدوین و تبیین در موضوعات مرتبط با سعادت دنیا و آخرت و به‌طورخاص، مبانی فکری انسان از منشأ وحی را داشتماند. متأسفانه در دنیای جدید، با نوظهور پنداشتن مسائل، دیگر به پیشینه این مباحث در آثار اسلامی یا پرداخته نشده و یا بسیار ناقص و اشاره‌وار بوده (موسوی‌ف، ۱۳۹۷، ص ۱۱۵) و

دسترس می‌باشد (نقی‌زاده، ۱۳۹۵). وجه تمایز پژوهش جاری با تحقیقات ایشان و سایر پژوهش‌های معرفی شده در آن است که جهت استخراج و تحلیل اطلاعات به نهنج البلاعه بسته نشده و به سایر منابع حاوی کلام امام علی نیز رجوع گردیده و علاوه بر تحلیل مستقیم از منابع کلام به فراتحلیل (ترکیب نتایج پژوهش‌های منفرد و پراکنده با یکدیگر) نیز پرداخته شده است. همچنین در پژوهش جاری ابتدا مبانی کلی که در هر ساختی از شهر مطلوب بایستی بدان توجه داشت، معرفی و سپس بر اساس این چارچوب به تحلیل و فراتحلیل متون موجود بهمنظور دستیابی به ویژگی‌های مبانی فکری انسان پرداخته شده است.

در پژوهش حاضر که از نوع بنیادی محسوب می‌شود، روش تحقیق تلفیقی از روش‌های تحلیل متن و محتوا و فراتحلیل بوده و از منابع و اسناد کتابخانه‌ای در جمع‌آوری اطلاعات موردنیاز، بهره برده شده است. در این زمینه با رجوع به اندیشه و کلام امام علی و توصیف و تحلیل محتوای آنها، ابتدا به بررسی، سپس به کشف دیدگاه ایشان در خصوص مبانی فکری حاکم بر اهل شهر پرداخته شده است. لازم به ذکر است با توجه به آنکه نهج البلاعه تجلی تمامی وجود بیکران امیر مؤمنان علی نیست، به این منبع بسته نشده و به سایر منابع حاوی کلام ایشان نیز مراجعه گردیده است.

شهر مطلوب مجموعه‌ای از مفاهیم و اصول مستقل از حوزه‌های معرفتی نبوده، بلکه بر مبنای اصول و قواعد برگرفته از برخی منابع شکل می‌گیرد (پارسانیا، ۱۳۹۰، ص ۱۳۱؛ لذا درباره آرمان شهر دینی، باید سه امر منبع، مبنای و هدف آرمان شهر را پیش از ورود به مباحثت دیگر از یکدیگر تمیز داد. آیت‌الله جوادی آملی از فقهاء بر جسته عصر ما، از جمله محققان دینی هستند که با تأکید بر عقلانیت، به تحلیل ماهیت آرمان شهر پرداخته‌اند. در این بین، تفاوت نگاه ایشان با سایر اندیشمندان، در توجه ایشان به دو موضوع هدف و مبانی و چگونگی استخراج آن دو از منابع آرمان شهر است (صارمی و کشاورزی، ۱۴۰۰، ص ۱۷۸). نگارندگان در پژوهش دیگری منابع شناخت و هشت مبنای اصلی و در نهایت، اهداف محوری و کلان نظریه شهر مطلوب را از دیدگاه امام علی استخراج نموده‌اند که در نمودار (۱) خلاصه گردیده است. در تحقیق جاری در نهایت هشت مبانی معرفی شده در موضوع مبانی فکری انسان از دیدگاه امیر مؤمنان بررسی خواهد شد.

اطهار به طور خاص امیر مؤمنان علی که دارای ذخایر بالقوه متعددی در راستای دستیابی به صفات محل زیست مطلوب انسان بوده، همچنان جای کار سپیاری دارد و در ابتدای راه است. با توجه به بررسی انجام شده، از جمله پژوهش‌هایی که در رشته شهرسازی به استخراج اصول و مبانی شهر مطلوب از منبع حدیث پرداخته‌اند می‌توان به مواردی اشاره نمود. از جمله ستاری ساربانقلی (۱۳۹۰) در پژوهشی تحت عنوان «اصول مدیریت شهری و شهرسازی رسول اکرم در مدینة النبی»، بر مبنای مطالعات کتابخانه‌ای و بررسی سنت، سیره و گفتار پیامبر اکرم به بیان مؤلفه‌های بنیادین تفکر عملی و نظری پیامبر در زمینه اصول شهرسازی و مدیریت شهری مدینة النبی پرداخته است. قبادی (۱۳۹۳) در پی پاسخ به این سؤال که نهج البلاعه چه ویژگی‌هایی برای شهر بیان نموده و در نهج البلاعه، شهر دارای چه ویژگی‌های فرهنگی، اجتماعی، مدیریتی و کالبدی است؟ پژوهشی تحت عنوان «ویژگی‌های شهر اسلامی از منظر نهج البلاعه» صورت داده که نتایج در قالب سه رکن اصلی جامعه شهری شامل شهروندان (مردم) یا اهل شهر، رفتارها و قوانین و محیط فیزیکی و چهار ویژگی فرهنگی، اجتماعی، مدیریتی و کالبدی شهر از دیدگاه امیر مؤمنان علی ساماندهی گردیده است. همچنین رئیسی (۱۳۹۷) در کتاب خود، تحت عنوان معماری و شهرسازی مطابق با سبک زندگی اسلامی (از تشریح وضع مطلوب تا تحلیل وضع موجود)، ساختار و نظام کالبدی شهر و شاخصه‌های عددی نظیر حداکثر جمعیت، حداکثر وسعت، تراکم ... را از روایاتی منقول از پیامبر اکرم و امام علی استنباط و ارائه نموده است. در این بین، دکتر محمد نقی‌زاده از جمله پژوهشگران رشته شهرسازی بودند که منسجم‌تر و عمیق‌تر از سایر پژوهشگران رشته شهرسازی در تحقیقات مختلفی به موضوع شهر و شهرسازی اسلامی و به طور خاص به بررسی شهر آرمانی از دیدگاه امام علی پرداخته‌اند. ایشان پس از تدوین پژوهش خود تحت عنوان شهر آرمانی اسلام (فضای حیات طبیه) با توجه به شباهت و وحدت شناسایی شده بین کلام الهی و سخنان امیر المؤمنین به این عرصه وارد شدند. طبق بیان ایشان، سخنان امیر مؤمنان شیوه تجلی عینی اصولی است که کلام الهی برای محیط زندگی آرمانی تبیین نموده است. نتایج تحقیقات منسجم ایشان در باب ابعاد سه‌گانه شهر آرمانی، در کتاب شهر علوی (شهر آرمانی تحقیق‌بینیر در دنیا) در

علت امتیاز او از سایر مخلوقات همین خلقت ترکیبی و برخورداری از ابعاد گوناگون روح است (رضایی و نصیریان، ۱۳۹۷، ص ۱۱۸).

بر اساس کلام امام علی[ؑ] انسان برترین مخلوق و محور و خلاصه آفرینش الهی است (فتحی و سلیمانی، ۱۳۹۵، ص ۹۱). امام[ؑ] می‌فرمایند: «... ان الله عَرَوْجَلَ رَكَبَ فِي الْمَلَائِكَةِ عَقْلًا بِلَا شَهْوَةً وَ رَكَبَ فِي الْبَهَائِمِ شَهْوَةً بِلَا عُقْلٍ وَ رَكَبَ فِي بَنَى آدَمَ كُلْتَهِمَا فَمَنْ غَلَّ عَقْلَهُ شَهْوَتَهُ فَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَ مَنْ غَلَّ شَهْوَتَهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ» (مجلسی، ۱۳۶۸، ج ۴۰، ص ۲۹۹)؛ خداوند عزوجل، در وجود فرشتگان، عقل بدون شهوت و در چارپایان، شهوت بدون عقل و در وجود انسان، عقل و شهوت را با هم قرار داد، پس هر کس که عقلش بر شهوتش پیروز گردد، از فرشتگان بهتر است و هر کس شهوتش بر عقلش پیروز گردد، از چارپایان بدتر است. این سخنان بهخوبی وجه اشتراک و فصل انسان با سایر موجودات را نشان می‌دهد (رضایی و نصیریان، ۱۳۹۷، ص ۱۲-۱۷). در نهایت برخلاف افرادی که انسان را حیوان ناطق (حیوان متكامل) معرفی می‌نمایند، به تعبیر آیت الله جوادی آملی، انسان، زنده خداجو (حی متله) است.

بر اساس حدیثی از امام علی[ؑ] مตقول از کمیل بن زیاد کلی‌ترین ابعاد وجودی انسان را در چهار سطح می‌توان برشمرد. در متن این حدیث امام[ؑ] علاوه بر موجودیت مادی انسان، او را موجودی مرکب و متشکل از چهار نفس گیاهی، حیوانی، عقلانی (تدبیرکننده) و روحانی معرفی می‌فرمایند که هر نفس نیز دارای سرچشم و پنج قوه بوده و عقل در میان کل این نفوس قرار گرفته است (مجلسی، ۱۳۶۸، ج ۵۸، ص ۸۵). مضمون این حدیث با سه آیه از قرآن کریم نیز قابل تطبیق است. خداوند، انسان را دارای سه نفس اماره (نفس حیوانی): «إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْسِ» (یوسف: ۵۳)، لواهه (نفس عقلانی): «وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْوَامَّةِ» (قیامت: ۲) و مطمئنه (نفس روحانی): «يَأَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ» (فجر: ۲۷) معرفی می‌نماید (جدول ۱). انسان در سطح حیات گیاهی و حیوانی از ادراکات حسی، خیالی و وهمی برخوردار بوده و در صورتی که فطرت عقلانی آن باور نشود با غلبه مرائب مختلف شهوت، غضب و یا تمایلات وهمی، سه صورت بهیمی، سُبُّی و شیطانی پیدا می‌کند و اگر فطرت عقلانی او رشد کند سیرتی فرشته‌گونه و برتر از آن را پیدا می‌کند (پارسانی، ۱۳۹۰، ص ۱۳۴)؛ از این رو حواس پنج گانه در انسان همانند معبری برای نفس و عقل در شناخت است که در حیوانات این نوع ویژگی به چشم نمی‌خورد (ملکی و وحیدی، ۱۳۹۵، ص ۸). از این روست که نفس روحانی انسان در دیگر نفوس او تجلی پیدا می‌کند و از آنها تأثیر و تاثر متقابل می‌پذیرد (نقره کار، ۱۳۹۳، ص ۴۵). امام علی[ؑ] در این خصوص می‌فرمایند:

نودار ۱: منبع، مبنای هدف و کلان نظریه شهر مطلوب از کلام امام علی[ؑ]

منبع: نگارندهان

۱. شناخت ماهیت انسان در کلام امیر مؤمنان علی[ؑ]

در پژوهش جاری، جهت دستیابی به اصول فکری حاکم بر اهل شهر، ابتدا به بررسی ماهیت انسان و نیازهای او از کلام امام علی[ؑ] پرداخته خواهد شد. در خصوص ماهیت انسان بایستی بیان داشت، شناخت نیازهای انسان منوط به شناخت ماهیت انسان و ساختهای حیات اوست (نقیزاده، ۱۳۹۵، ص ۷۹). صاجبان اندیشه، نظریات مختلفی درباره تبیین ماهیت انسان عرضه کرده‌اند که یکی از آخرین آنها «انسان، حیوان تکامل‌بافته» است. در این بین، بهترین منبع برای انسان‌شناسی، همانا وحی انسان‌آفرین بوده که از هر منبعی قوی‌تر و معتبرتر است (جوادی آملی، ۱۳۸۱، ص ۲۴۰). امام علی[ؑ] در خطبه یک نهج البلاغه بیان می‌دارند که در مرحله تکوین ابتدایی انسان، هویت اصلی‌اش که ساخت جوهری است شکل گرفته، سپس خلقت او در ساخت ترکیبی تحقق می‌یابد. در این مرحله انسان از دو شان دنیوی (جسم) و اخروی (روح) خلق شده؛ از این رو ساختهای انسان به طور عمده، ساخت جسمانی و روحانی بوده که

جدول ۱: چهار ساحت انسان، سرچشمه و قوا و خواص آن از دیدگاه امام علیؑ

نفوس انسان	نفوس انسان	سرچشمه نفوس	نفوس انسان
کم و زیاد شدن، رشد تحریک در مقابل اتفاقات محیطی)	جذب کننده (قوه جاذبه) هضم کننده (قوه هاضمه) دفع کننده (قوه دافعه) پرورش دهنده (قوه مریبیه) نگهدارنده و کنترل کننده (قوه ماسکه)	کبد (از همه چیز به نفس حیوان شیوه تر است)	نفس نامی نباتی
خششویدی و تاراحتی نفس تحریک در مقابل اتفاقات محیطی)	شنیدن (قوه سمع) دیدن (قوه بصر) بوییدن (قوه شم) چشیدن (قوه ذوق) لمس کردن (قوه لامسه)	قلب (شیوه ترین نفس ها به دونگان)	نفس حسی حیوانی
خرد (عقل) مرز آدمیت با حیوانیت انسان است.			
حکمت و نژاهت (داوری و درک خوبی ها و بدی ها و زیبایی ها و زشتی ها و گراشی به خوبی ها)	فکر (تدبیر) ذکر (بادآوری) علم (دانایی) حلم (بردباری) تنبه (بندپنیری) / هوشمندی (آگاهی)	از چیزی سرچشمه نگرفته (شیوه ترین به نفس فرشتگان است)	نفس ناطقه قدسی (عقلانی)
حلم و کرم رضایت و تسليم (رضایت از هستی خود و جهان و تسليم در برابر قوانین هستی)	بقا در فنا تنعم در سختی عزت در ذلت فقر در غنا صبر در بلا	مبدأ آن از خداوند است و به او نیز باز می گردد.	نفس کلی الهی (روحانی)

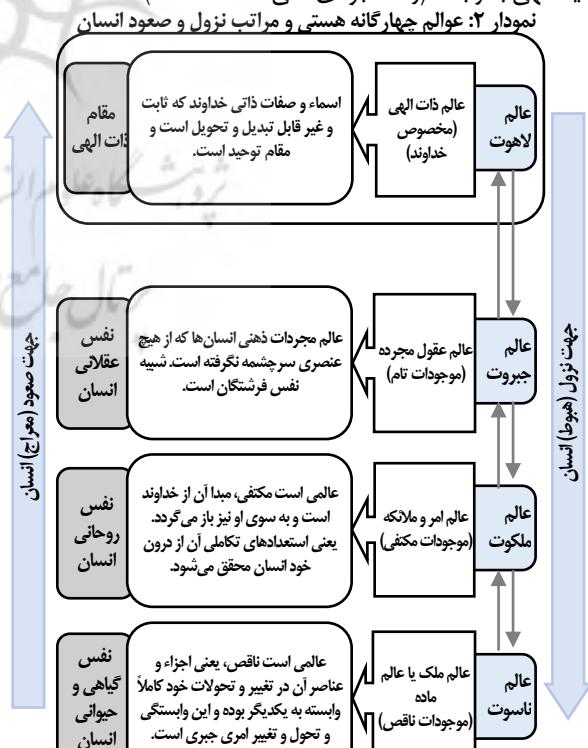
منبع: نگارنگان بر اساس (مجلسی، ۱۳۶۸، ج. ۵۸، ص. ۸۵؛ نقره کار، ۱۳۹۳، ص. ۴۴؛ مجلسی، ۱۳۹۶، ص. ۱۳۸؛ رئیسی، ۱۳۹۷، ص. ۱۳۸)

۲. مراتب نیازهای انسان در کلام امام علی

نیازهای انسان شرط لازم برای بقا در عین حفظ کیفیت مطلوب زندگی در جهت کمال و تحصیل اهداف موردنظر از حیات انسان بوده که برای هریک از این عوامل منطبق بر نیازهای فیزیولوژیکی، روانی و معنوی انسان می‌توان مرتبه و درجه‌ای را که دارد همه فعالیتهای انسان به منظور پاسخگویی به

«مَا أَضْمَرَ أَحَدٌ شَيئًا إِلَّا ظَهَرَ فِي فَلَتَاتِ لِسَانِهِ وَ صَفَحَاتِ وَجْهِهِ»
 (نهج البلاغة، ۱۳۷۹، حکمت: ۲۶)؛ کسی چیزی را در دل پنهان نکنده، جز
 آنکه در لغتشهرهای زبان و رنگ رخسار، آشکار خواهد شد

ساختار و مراحل خلق عوالم وجود توسط خداوند یکتا، شامل سه عالم کلی معقول، ملکوت و ملک منبعث از عالم الهی است که در رابطه طولی با یکدیگر هستند. این رابطه همچون رابطه خورشید با انوارش که به تدریج از بعد حرارت و روشنایی کاستی پذیرفته، ولی در هر حال، تابش خورشید برای همه انوار یگانه است و از ساحت ذات الهی سرچشممه گرفته است. به این رابطه خاص حضرت علیؑ این گونه اشاره می‌فرمایند: «... مَعَ كُلِّ شَيْءٍ لَا يُمْقَارَةً وَ غَيْرُ كُلِّ شَيْءٍ لَا يُمْزَأَلَةً...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خصله ۱)، خداوند درون پدیده‌ها است با آنها یکی نیست، بیرون از آنهاست و از آنها جدا نیست. بنابراین انسان که شامل همه مراتب وجود، غیر از ذات الهی است دارای سه بعد (عقلانی، ملکوتی و ملکی) است که عوالم سه‌گانه، میان سه بعد از ابعاد انسانی با ویژگی‌ها و خواص خود است (نمودار ۲ (نقره کار، ۱۳۹۵، ص ۱۱). در این راستا حقوق و اصول حاکم بر فکر انسان باید با ماهیت و حقیقت انسان همانهنج باشد. از اچاکه ارزش انسان و به تعییری انسانیت انسان به خلیفة‌اللهی او بوده و خلیفة‌اللهی انسان نیز به پذیرش ربوبیت الهی وابسته است، مبانی فکری و حقوق انسان باید حافظ و نگهبان مقام خلیفة‌اللهی بشر باشد (ر.ک. جوادی املی، ۱۳۸۴؛ ۱۳۸۲).

منبع: نگارنده‌گان بر اساس (نقره کار، ۱۳۹۵، ص ۱۲؛ ۱۳۹۳، ص ۱۷)، (۳۱)

متناظر با نفس نباتی انسان، نیازهای بعد روانی و عقلانی انسان بنا به مراتب خود متناظر با ساحت نفس حیوانی و عقلانی انسان و نیازهای معنوی متناظر با نفس روحانی انسان می‌توانند باشند.

جدول ۲: نیازهای انسان در تناظر با مراتب نفس انسان از منظر امام علی^{۱۳۸۹}

مراتب نیازهای انسان		مراتب نفس انسان، قوا و خاصیت آنها		
مرتبه نیاز	نمونه‌ها	خصوص نفس	قواي نفس	مرتبه نفس
نیازهای ثابت بعد مادی	نیاز به سلامتی و تغذیه	رشد و نقصان	جذب‌کننده	نفس نامی نباتی
	نیاز به پوشش		هضم‌کننده	
	نیاز به استقرار و آرامش		دفع‌کننده	
	نیازهای جنسی		پرورش‌دهنده	
			نگهدارنده و کنترل‌کننده	
نیازهای بعد روانی و عقلانی (بر اساس مراتب خود مرتبط با ساحت نفسانی و عقلانی انسان)	نیاز به قدرت: نیاز به شناخت (علم و آگاهی)	خشنوودی و فرازحتی	شنوایی بینایی بویایی چشمایی لامسه	نفس حسی حیوانی
	نیاز به کرامت		فکر یادآوری علم بردباری	
	نیاز به عزت		حکمت و نژاهت	نفس ناطقه قدسی (عقلانی) آگاهی
	نیاز به لذات:		(داوری و درک	
	نیاز به شادی		خوبی‌ها و بدی‌ها)	
	نیاز به امنیت و آرامش روانی	رضایت و تسلیم	درخشندگی در فنا	
	نیاز به محبت و عشق		نعمت در سختی	
	نیاز به زیبایی طبی		عزت در خواری	
	نیاز به خلاقیت و نوآوری		فقر در بی‌نیازی	
			شکیبایی در بلا	
نیازهای بعد روحی (نیازهای معنوی)	نیاز به کمال: نیاز به دین: نیاز به باورهای دینی: شامل نیاز به توحید، نیاز به نبوت و نیاز به معاد		نیازهای مادی و نیازهای عقلی و روحی را می‌توان در دسته نیازهای فرامادی جای داد (رئیسی، ۱۳۹۷، ص ۱۳۷ و ۱۳۸). بر این اساس مراتب نیازهای انسان در نمودار (۳) خلاصه گردیده است.	نفس کلی الهی (روحانی)
	نیاز به عبادت و پرستش		بر مبنای نیازهای شناخته شده از انسان در سه سطح مادی، عقلانی و روحانی و همچنین در خصوص مراتب نفس، قوا و خاصیت آنها که هر دو استخراج شده از کلام امام علی ^{۱۳۸۹} می‌باشد،	
	نیاز به نیکی و فضایل اخلاقی		می‌توان تناظری منطقی میان نیازهای انسان و قواي نفس او تشخیص داد. در جدول (۲) این تناظر ارائه گردیده که نیازهای مادی	

منبع: نگارندگان بر اساس نهج البالغه، غررالحكم و (اشرافی و میقانی، ۱۳۹۹؛ امامی، ۱۳۹۷؛ خلیلی، ۱۳۸۲؛ عزیزی کیا و عابدی، ۱۳۹۹؛ کریمی و مهدی پور، ۱۳۹۹؛ کلاتری، ۱۳۸۹)

نیازهایش انجام می‌شوند و آثار انسانی و از جمله شهر و اجزا و عرصه عمومی آن نیز به منظور تأمین مطلوب نیازهای انسان خلق و تولید و ساخته می‌شوند، بنابراین شناخت مراتب نیازهای انسان برای تعریف و احصای ویژگی‌های شهر مطلوب یک ضرورت است. به کلام دیگر، می‌توان بیان داشت فلسفه وجودی شهرها ریشه در نیازهای انسان دارد و برای تبیین کم و کيف ساختار کالبدی شهر، بایستی ژرف‌کاوی شود که اساساً انسان (به عنوان مبنا و مولد شهر) چه نیازهایی دارد که در پاسخ به آن نیازها، شهر و نظام کالبدی آن شکل بگیرد (رئیسی، ۱۳۹۷، ص ۱۳۴). هم‌اکنون بیشتر کسانی که در طراحی محیط فعال هستند، هرم نیازهای سلسله‌مراتبی مازلو را مورد استفاده قرار می‌دهند، اما این مدل نیز نتوانسته خلاً وجود مدل جامع از انسان و نیازهای او را رفع کند. با توجه به تعریف کاملی که از ابعاد وجودی انسان در کلام امام علی^{۱۳۸۹} صورت گرفت، این نیازها با توجه به ساحت معرفی شده بررسی خواهد شد.

به تناسب ساحت‌های قبل تصور برای حیات انسان، نیازهای انسان نیز تحت همین ساحت‌ها قابل‌شناسایی و تعریف هستند. طبق روایتی که از امام علی^{۱۳۸۹} به نقل از کمیل بن زیاد بیان گردید، در نوع انسان (فارغ از تنافوت‌های جغرافیایی، فرهنگی، اقلیمی و...)، حداقل چهار نوع نیاز، قابل پی‌جویی است که این چهارگانه، متأثر از چهارگانه قوا و مراتب نفس انسان است. در کلام امام^{۱۳۸۹}، انسان دارای چهار نفس نباتی، حیوانی، قدسی (عقلانی) و الهی (روحانی) بوده؛ از این‌رو به‌تبع این چهار نفس، چهار دسته نیاز دارد که دو دسته اول، یعنی نیازهای نباتی و حیوانی، را می‌توان در گروه نیازهای مادی و نیازهای عقلی و روحی را می‌توان در دسته نیازهای فرامادی جای داد (رئیسی، ۱۳۹۷، ص ۱۳۷ و ۱۳۸). بر این اساس مراتب نیازهای انسان در نمودار (۳) خلاصه گردیده است.

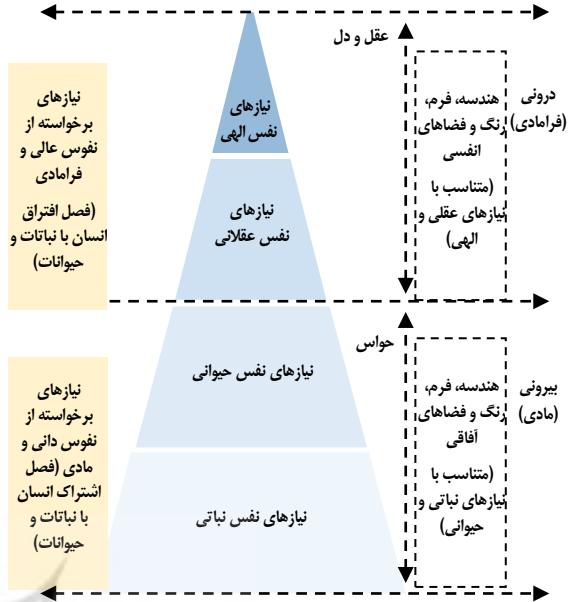
بر مبنای نیازهای شناخته شده از انسان در سه سطح مادی، عقلانی و روحانی و همچنین در خصوص مراتب نفس، قوا و خاصیت آنها که هر دو استخراج شده از کلام امام علی^{۱۳۸۹} می‌باشد، می‌توان تناظری منطقی میان نیازهای انسان و قواي نفس او تشخیص داد. در جدول (۲) این تناظر ارائه گردیده که نیازهای مادی

مهم‌ترین عنصر و اصلی‌ترین جز و عامل پدیدآورنده شهر، انسان یا اهل شهر یا کسی است که شهر زیستگاه او و مکان فعالیت‌هایش می‌باشد. مشخص است که حتی در بحث کالبد شهر نیز اگر تجلی روح و معنا به میان آید، سرچشمهاش در وجه فکری شهر خواهد بود. شهر مدینه منوره با حضور پیامبر اکرم ﷺ در آن و با مسلمان شدن مردم و تغییر روابط آنان در روزهای نخستین، تنها شاهد احداث مسجدالنبی بود و تغییرات فیزیکی دیگری در کالبد آن رخ نداد، اما در عین ثبات کالبد، عقاید اهل شهر و روابط انسانی آنان تغییرات چشمگیر نمود، از این رو ساخت فکری شهر، بر جسته‌ترین و مهم‌ترین ساختی بوده که جایگاه تجلی شهر مطلوب بهشمار می‌رود. از همین‌روست که امام علیؑ در مواضع مختلفی به ویژگی‌های مردم شهر و همچنین صفات حاکم و در موارد متعدد دیگری به رابطه و حقوق متقابل مردم و مدیر جامعه اشاره نموده‌اند (نقی‌زاده، ۱۳۸۷، ص ۴۰ و ۴۵). در نهایت، انسان به عنوان خلیفه‌الله، فی‌نفسه خود به عنوان مدینه فاضله مطرح است؛ لذا اصول کلی بیان شده برای شهر مطلوب در خود انسان نیز اهمیت داشته و قابل پیگیری خواهد بود. از جمله مهم‌ترین اصول حاکم بر فکر و عمل اهل شهر می‌توان به توحید، عدالت، حیات، کرامت انسان، آزادی، امنیت، نظم و مالکیت اشاره نمود.

۱-۲. توحید و خدام‌حوری اهل شهر

از نظر قرآن کریم بهره‌مندی از نعمت‌ها برای کافر و مسلمان هر دو مهیا شده است؛ اما مسلمان نگرشی الهی داشته و خود را به شبکه نیازهای مادی محبوس نمی‌سازد. منش او در تأمین نیازهای مادی تحت تأثیر منش او در تقرب به خداست (خلیلی، ۱۳۸۲، ص ۱۱۴؛ نقی‌زاده، ۱۳۹۴، ص ۱۱؛ نقی‌زاده، ۱۳۹۴، ص ۶۹). بر این اساس، مبانی بنابراین، اساسی‌ترین پایه زندگی انسان جهان‌بینی توحیدی بوده و مهم‌ترین بخش جهان‌بینی توحیدی معرفت و شناخت خداوند است (ستقا و اویسی، ۱۳۹۹، ص ۷۴). امام علیؑ می‌فرمایند: «... اولُ الَّذِينَ مَعْرِفَتُهُ وَ كَمَالُ مَعْرِفَتِهِ التَّصْدِيقُ بِهِ وَ كَمَالُ التَّصْدِيقِ بِهِ تَوْحِيدُهُ وَ كَمَالُ تَوْحِيدِهِ الْإِلْخَالُصُ لَهُ وَ كَمَالُ الْإِلْخَالُصِ لَهُ نَفْيُ الصَّفَاتِ عَنْهُ...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خطبه ۱)؛ ... سرآغاز دین، خداشناسی است و کمال شناخت خدا، باور داشتن او و کمال باور داشتن خدا، شهادت به یگانگی اوست و کمال توحید (شهادت بر یگانگی خدا)، اخلاص و کمال اخلاص، خدا را از صفات مخلوقات

نمودار ۳: سلسه‌های مراتب نیازهای انسان و فضای متناسب با آنها در ساختار کالبدی شهر

منبع: نگارنده‌گان بر اساس (رئیسی، ۱۳۹۷، ص ۱۳۸)

۳. مبانی فکری حاکم بر اهل شهر در کلام امام علیؑ

همان‌طور که بیان شد برای دستیابی به مختصات شهر مطلوب اسلامی، باید مفاهیم منبع، مبنای و هدف را شناسایی و ماهیت و نقش آنها را در تشکیل شهر مطلوب تعیین کرد از ابتدای ترین گامها در تدوین مبانی نظری شهرسازی برای جامعه‌ای مسلمان، شناسایی اصول و مفاهیمی است که تعالیم اسلامی برای ابعاد و زمینه‌های مختلف زندگی انسان ارائه نموده و باستی این اصول در همه موضوعات مربوط به آن صادق و جاری و ساری و مشهود باشد تا ضمن تأثیر کلیه موضوعات از این اصول در نهایت پیروان اسلام را به همان اصول برسانند (جان احمدی و دیگران، ۱۳۹۴، ص ۱۱؛ نقی‌زاده، ۱۳۹۴، ص ۶۹). بر این اساس، مبانی عبارت از آن قواعد و اصولی است که برهان از آن قواعد و اصول تشکیل می‌شود، بر این مقدمات و مبادی عنوان میانی بحث اطلاع می‌شود (جوادی آملی، ۱۳۹۵، ص ۶۹) و به زبان ساده، مبنای جایی است که از آن آغاز می‌کنیم و در زمینه پژوهش حاضر، مبانی مجموعه اصول و قواعدی کلی هستند که شهر مطلوب از آنها برای تعریف خود استفاده خواهد نمود. مبانی وجود آرمان شهر می‌تواند پاسخ به این پرسش باشد که «چرا وجود آرمان شهر و تشکیل آن لازم است. به عبارت دیگر، چرا انسان مستحق زیستن در شهری آرمانی است؟» (صارمی و کشاورزی، ۱۴۰۰، ص ۱۵۷-۱۵۹).

جایگاه اشیا بر اساس جهان‌بینی‌های مختلف، تفاوت پیدا می‌کند. درواقع، باید توجه داشت که اولاً انسان به عنوان موجودی مطرح است که غرض از ایجاد و ساخت شهر پاسخگویی به نیازهای او در مسیر تکاملی اش بوده و ثانیاً انسان متشکل از ساحت‌های وجودی متعددی است که غفلت یا سبک شمردن هریک از آنها می‌تواند تعادل زندگی اش را مختل نماید (نقی‌زاده، ۱۳۸۸، ص ۱۱). پس تنها راه درست، ایجاد اعتدال بین نیازهای مادی و معنوی (جسمی و روحی) با کنترل کامل قوای نفسانی به وسیله عقل و عمل دقیق به دستورات الهی و احکام شرع مقدس بوده تا پدیده فطری «حب ذات» و قوای جنبه نفسانی روح در خدمت کمال و سعادت انسان درآیند و بهترین شرایط را برای به کمال رساندن او فراهم سازند. امام علیؑ می‌فرمایند: «قَوْمٌ الْعَيْشُ حُسْنُ الْقَدْبِيرِ وَ مِلَاكُهُ حُسْنُ الْأَنْتَبِيرِ» (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰، ص ۵۰۳)؛ پایداری زندگی به آن است که به خوبی اندازه نگاه داری و معیار زندگی آن است که خوب برنامه‌ریزی کنی.

۳-۳. حیات معنوی اهل شهر

«حیات» در لغت ضد «موت» است. از دیدگاه قرآن کریم حیات حقیقی از آن خداوند بوده و همه موجودات بهره‌ای از آن را دارا هستند (طباطبایی و پرچم، ۱۳۹۲، ص ۱۳). کلمه «حیات» بر دو معنا حیات ظاهری (حرکت جسم) و حیات باطنی (هدایت، ایمان و...) اطلاق می‌شود. در مقابل، کلمه «موت» بر دو مفهوم مرگ ظاهری و مرگ باطنی اطلاق می‌شود که مرگ ظاهری به معنای انتقال روح از بدن دنیوی به بدن اخروی (موت جسم و تن مردگی) و مرگ باطنی، یعنی گمراهی و جهل و نداشتن هدایت الهی (مردن قلب و روح و دل مردگی). امام علیؑ درباره کسانی که حیات را در بدن خلاصه نموده‌اند، تعبیر «مردگان به ظاهر زنده»: «... وَ ذَلِكَ مَيْتُ الْأَهْيَاءِ...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خطبه ۸۷) به کار برده‌اند. از دیدگاه امامؑ، مرده واقعی شخص دل مرده است؛ شخصی که از هدایت الهی بی‌بهره بوده و گرفتار ظلمت، کفر، ضلالت و فسق شده است. از جمله مهم‌ترین شاخص‌های مرگ واقعی در نگاه امیر مؤمنانؑ نادانی، دروغ‌گویی، ترک امر به معروف و نهی از منکر، ثروت توأم با طغیان، فقر بی‌ایمان، کفر و بی‌دینی، گمراهی از حق و نفاق، تحریف قرآن و غفلت معرفی گردیده و مهم‌ترین شاخص‌های حیات واقعی،

جدا کردن است... . بنابراین همه موضوعات مربوط به فضای فکری شهر اسلامی به ایمان انسان به اسلام و به تبع آن به توحید ارجاع می‌شوند. درواقع فضای فکری شکل‌دهنده فضای رفتاری و عملی نیز خواهد بود که در تفکر توحیدی بازترین ویژگی آن تقوای الهی است که به عبودیت او ختم می‌شود (نقی‌زاده، ۱۳۸۷، ص ۵۰). در این بین نکته مهمی که ممکن است مورد غفلت قرار گیرد، برتری روح بر جسم آدمی است. امامؑ می‌فرمایند: «... وَ خُدُوا مِنْ أَجْسَادِكُمْ فَجَبُودُوا بِهَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خطبه ۱۸۳)؛ از جسم خود بگیرید و بر جان خود بیفزایید. درواقع این جسم است که بایستی در خدمت روح انسان قرار گیرد و این معنویت گرایی بایستی اصیل و نه ظاهری باشد: «... فَاجْعَلُوا طَاعَةَ اللَّهِ شَيْعَارًا دُونَ دَثَارِكُمْ وَ دَخِيلًا دُونَ شَيْعَارِكُمْ...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خطبه ۱۹۸)؛ ... پس اطاعت خدا را پوشش جان، نه پوشش ظاهری، قرار دهید و با جان، نه با تن، فرمانبردار باشید... (نقی‌زاده، ۱۳۹۵، ص ۱۳۰-۱۴۱).

۳-۲. تعادل در ساحت فکری انسان

امام علیؑ، به عدل و عدالت به عنوان قانونی عام و فرآگیر و ستی تعییرنایپذیر در جهان خلقت می‌نگرند: «... الْعَدْلُ أَسَاسُ بِهِ قِوَامُ الْعَالَمِ» (مجلسی، ۱۳۶۸، ج ۲۵، ص ۸۳)؛ عدالت، شالوده‌ای است که جهان بر آن استوار است. امام علیؑ با تأکید بر اهمیت عدل در نظام شهری نیز چنین می‌فرمایند: «... مَا عُمِّرَتِ الْبَلْدَانُ بِمِثْلِ الْعَدْلِ...» (تمیمی آمدی، ۱۳۸۷، ص ۸۲۶)؛ شهرها به چیزی همانند عدل آباد نشوند. و عدم رعایت آن را عامل ویرانی شهرها دانسته‌اند: «... الظُّلْمُ يَدَمِرُ الْدَّيَارَ...» (تمیمی آمدی، ۱۳۸۷، ص ۵۵)؛ ستم شهرها را نابود می‌کند.

هستی‌شناسی توحیدی اولاً جغرافیای هستی را به زندگی دنیا محدود نمی‌کند و ثانیاً، ظرفیت انسان و جایگاه او را به طبیعت مقید نمی‌گردد و ثالثاً شناخت ظرفیت‌ها و شایستگی‌های آدمی را به حوزه معرفت حسی و عقلی محدود نکرده و حضور وحی را نیز برای این مهم ضروری می‌داند. مجموعه امور یادشده در تفسیر و تبیین معنای عدل و تحقق عینی آن دخیل هستند (ر.ک. جوادی آملی، ۱۳۷۵). عدالت در کلام امام علیؑ، یعنی قرار دادن هر چیز در جای مناسب خود: «... الْعَدْلُ يَصْعَبُ الْأُمُورَ مَوَاضِعَهَا...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خطبه ۱۳۷۵) و عدل در این تعریف، اگرچه اهمامی ندارد؛ اما شناخت

۵-۳. امنیت فردی و اعتقادی اهل شهر

امنیت از لوازم تمدن و اصول مدینه فاضله بهشمار می‌آید (جوادی آملی، ۱۳۸۶، ص ۵۷). از ویژگی‌های جامعه آرمانی اسلام، برقراری امنیت در تمام ابعاد زندگی انسان است. امنیت، دلپذیرترین نعمت فردی و اجتماعی بوده که در سایه آن، دیگر برکات مفقود، موجود می‌شوند و با نبود آن، همه نعمت‌های موجود از دست خواهد رفت (جوادی آملی، ۱۳۹۳، الف، ص ۲۳۹). امنیت فردی، یعنی شرایطی که حیات و زندگی، حیثیت و آبروی افراد و آزادی اشخاص مورد تعریض هیچ فرد یا مقامی قرار نگیرد. بعویظه امنیت جانی حائز اهمیت بیشتری بوده که البته از نگاه امام علی[ؑ] نه تنها جان اشخاص جامعه باید تأمین شود، بلکه لازم است آبروی افراد نیز از امنیت کافی برخوردار باشد. از همین جهت است که اسلام بر حفظ آبروی مردم تأکید نموده و مواردی همچون استهزا^۱، طعن، عیب‌جویی، استفاده از القاب زشت، سوءظن، تجسس و غیبت را حرام نموده است (ر.ک.، قراتی، ۱۴۰۱). در این راستا راهکارهای معرفی شده توسط امام علی[ؑ] در نهج البلاغه برای تأمین امنیت فردی، پیروی از دین (اسلام)، ایمان به خدا، تقوای الهی، خردورزی، پیروی از اهل بیت، میانه‌روی در زندگی، تمسک به قرآن، صبر و شکر نعمت است (آبادی و دیگران، ۱۴۰۰، ص ۱۵۰۹-۱۵۱۲).

از سوی دیگر، امنیت از دو بعد مادی و معنوی قابل طرح است. در بیان قرآن کریم، توجه به هر دو بعد امنیت لازم بوده و از این‌رو است که برای دستیابی به امنیت معنوی بایستی امنیت مادی حتی در ابعاد اقتصادی نیز تأمین شود. از این‌رو امام علی[ؑ] پس از به دست گرفتن زمام ظاهری حکومت، در اولین نطق خود، وعده اصلاحات و اجرای امنیت اقتصادی (تأمین امنیت مادی) را دادند (بهادروند، ۱۳۸۰، ص ۲۴-۱۵) تا از این طریق راه برای برقراری امنیت در ابعاد روحانی و معنوی گشوده شود. درنهایت می‌توان بیان داشت که امنیت سنگ زیربنای حیات فرد و جامعه و پیش‌شرط هرگونه توسعه، رشد، رفاه و ارتقاء مادی و معنوی محسوب می‌گردد.

۶-۳. آزادی فردی و معنوی انسان

در فرهنگ دین، آزادی به معنای تصمیم‌گیری خواسته‌های عقلانی بوده و قلمرو آن تا مرز تحصیل عزت انسانی و کمالات معنوی برای دنیا و آخرت، نه هرگونه اختیار و اعمال اراده در راستای خواهش‌های

انس با قرآن، عقل دین‌گرای، علم‌گرایی، موضعه‌پذیری، همنشینی با صالحان و زنده‌دلان، تفکر، رعایت تقواء دوری از گناهان، ذکر و یاد خدا و دوری از محبت دنیای مذموم معرفی گردیده است (ر.ک. دره‌کی، ۱۳۹۵؛ کلینی، ۱۳۶۳؛ مکارم شیرازی، ۱۳۸۵). از این سخنان اهمیت حق حیات و لزوم حراست از حیات مادی و معنوی به‌وضوح استنباط می‌گردد.

۴-۳. لزوم حفظ کرامت انسانی

خدای کریم به انسان هم کرامت داده است و هم فضیلت. کرامت، ناظر به شرافت ذاتی شئ است که ویژه اوست و مقایسه با غیر در آن لحاظ نمی‌شود؛ برخلاف تفضیل که مقایسه با غیر، رکن آن است. ذات اقدس الهی افزون بر تکریم انسان، وی را برسیاری از موجودات برتری داده است (جوادی آملی، ۱۳۸۵، ص ۲۱۶). کرامت و بزرگواری ذاتی انسان، هدیه الهی نسبت به این مخلوق ویژه بوده: «وَلَقَدْ كَرِمَنَا بَنِي آدَمَ...» (اسراء: ۷۰) که در روح خدایی: «... وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...» (حجر: ۲۹)، شکل ظاهری، نیروی تعلق و تفکر، دارا بودن اراده و اختیار نسبت به پیشرفت خود، انتخاب خیر از شر و... بروز و نمود می‌یابد. به‌سبب دارا بودن این کرامت‌ها، انسان به مقام خلافت الهی رسیده و گوی سبقت را از دیگران ربوده است (ر.ک. طباطبائی، ۱۳۹۷). امام علی[ؑ] با اشاره به سجده بر آدم، آن را سبب گرامیداشت مقام انسان برمی‌شمارند: «... وَ إِسْنَادَى اللَّهُ سُبْحَانَهُ الْمَلَائِكَةَ وَدِيْعَتَهُ لَدَبِّهِمْ وَ عَهْدَ وَصِيَّتَهُ إِلَيْهِمْ فِي الْإِذْعَانِ بِالسُّجُودِ لَهُ وَ الْخُنُوعِ لِتَكْرِيمَتِهِ...» (نهج البلاغه، ۱۳۹۷، خطبه ۱)؛ خداوند از فرشتگان خواست که ودیعه الهی و پیمان او را با سجود بر انسان و قبول کرامت و بزرگی او ادا کنند. در کلام امام علی[ؑ] تک‌تک افراد بشر به‌عنوان برگزیدگان خلقت و احسن‌الحالقین از کرامت خاصی برخوردار هستند. نمودهای ارج نهادن این کرامت در سخن و سیره امام علی[ؑ] فراوان به چشم می‌آید. برخی نمونه‌های شاخص این ارج‌گذاری در کلام امام علی[ؑ] شامل بزرگی ذاتی انسان، بزرگداشت مقام انسان، برخورداری از زندگی متعارف، برابری، آزادی و آزادگی، رعایت کرامت افراد پایین‌دست، رعایت کرامت توسط خود شخص، رعایت کرامت انسانی در مقام قضاوت، دوری از گناه و تقواء بالاترین کرامت می‌باشد (ر.ک. نهج البلاغه، ۱۳۹۷؛ تمیمی آمدی، ۱۴۰۱؛ طباطبائی، ۱۳۹۷؛ کاملی، ۱۳۸۵).

خاندانم را و کسانی را که این وصیت به آنها می‌رسد، به تقوای الهی و نظم در امور زندگی سفارش می‌کنم... . بر اساس کلام وحی، قانون و نظم بر جمیع جریانات و حوادث عالم و حرکات دنیا پیرامون ما حاکم است. انسان هم به عنوان یکی از اجزای همین عالم، برخوردار از نظم است. زندگی طبیعی انسان نیز تابع نظم بوده و اگر عمل و رفتار انسان نیز از نظم برخوردار باشد، هماهنگی میان او و دنیای پیرامونش تأمین خواهد شد. البته امام ع در این کلام، قبل از بیان نظم، به تقوای الهی اشاره نموده‌اند که می‌توان این‌گونه نتیجه گرفت که نظمی در زندگی فردی و نظام زندگی اجتماعی انسان مطلوب خواهد بود که از تقدیر سرچشم‌گرفته و با تقدیر همراه و هماهنگ باشد (حسینی خامنه‌ای، ۱۳۷۲). امام ع در باب نظم فردی به موضوعات مختلفی نظری نظم در کارهای روزانه: «وَأَمْضِ لِكُلِّ يَوْمٍ عَمَلَهُ فَإِنَّ لِكُلِّ يَوْمٍ مَا فِيهِ...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، نامه ۵۳)، وقت‌شناسی: «إِضَاعَةُ الْفُرْصَةِ غُصَّةٌ» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، حکمت ۱۱۸)، تنظیم وقت: «وَإِنْقَادُوا قَبْلَ عُنْفِ الْسَّيَاقِ» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خطبه ۹۰)، غنیمت شمردن فرصت: «وَالْفُرْصَةُ تَمُرُّ مَرَّ السَّخَابِ فَاتَّهِنُوا فُرْصَنَ الْحَيْرِ» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، حکمت ۲۱)، نظم در زندگی: «فَضَعْ كُلُّ أَمْرٍ مَوْضِعَهُ وَ أَوْقِعْ كُلُّ أَمْرٍ مَوْقَعَهُ...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، نامه ۵۳) و برنامه‌ریزی: «آلَّمُؤْمِنُ... مَسْغُولٌ وَقْتَهُ» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، حکمت ۳۳۳) اشاره فرموده‌اند.

۳-۸. مالکیت اعتباری انسان

مالکیت دو بعد تکوینی و تشریعی دارد. در نظام تکوین جز خدا هیچ‌کسی مالک هیچ‌چیز نیست. حتی انسان مالک اعضا و جواهر خود نیست: «فُلْ مَنْ يَرِزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ...» (یونس: ۳۱): اما در نظام تشریع، خدای سبحان مالکیت فقهی و حقوقی را برای انسان امضا فرموده است: «...لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكتَسَبُوا وَ لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكتَسَبْنَ...» (نساء: ۳۲). در واقع اگر انسان‌ها با یکدیگر سنجیده شوند، مالکیت انسان ثابت، اما اگر با خداوند سنجیده شوند، مالکیتی ندارند امام ع می‌فرمایند: «وَ كُلُّ مَالِكٍ غَيْرَهُ مَمْلُوكٌ» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، خطبه ۶۵)؛ و هر مالکی غیر از او مملوک است. مالکیت اشخاص امری اعتباری و مجازی است؛ زیرا چنین مالکیتی خود مخلوق و مملوک خدا بوده، ولی مالکیت خداوند حقیقی و اصلی است. از همین‌روست که اسلام در عین آنکه

نفسانی است، نعمت آزادی همچنین در سرنوشت ملت‌ها، نقش مهمی دارد و تا ملتی از استبداد آزاد نشود استعدادهای مختلف او شکوفا نشده و قابلیت پذیرش برنامه‌های متنوع اعتقادی و فرهنگی و اخلاقی پیامبران را پیدا نمی‌کند (جوادی آملی، ۱۳۹۳الف، ص ۲۳۶ و ۲۳۷): لذا هیچ ارزشی در اسلام به اندازه ارزش آزادی نیست (جوادی آملی، ۱۳۷۸، ص ۱۲۹). امام علی ع در باب آزادی فردی می‌فرمایند: «... وَ مَنْ تَرَكَ الشَّهَوَاتِ كَانَ حُرًّا» (مجلسی، ۱۳۶۸، ج ۷۴، ص ۲۸۰): آزاد کسی است که شهوتها را ترک کند. امیر المؤمنین ع در همه مسائل اعتقادی و اجرایی به آزادی و مردم‌سالاری باوری زرف داشته و تنها زمینه دست یافتن به آگاهی و رشد و کمال انسانی را آزادی می‌دانستند.

آنچه که در روزگار ما از بیان آزادی مدنظر می‌باشد، آزادی لیبرالیستی به معنای آزاد شدن نفوس حیوانی انسان از نفس عقلانی او بوده و این در حالی است که آزادی به مفهوم اسلامی آن، به معنای آزاد شدن نفس عقلانی که به حکمت و نزاهت دعوت می‌نماید از نفوس بهیمی دعوت‌کننده به رشتی است (نقره کار، ۱۳۹۳، ص ۴۵). از منظر امام علی ع، انسان موجودی آزاد است که در بند و یوغ نمی‌گنجد و هیچ‌گونه ذلتی را نمی‌پذیرد. امام ع در آرای خصوص می‌فرمایند: «وَ لَا تَكُنْ عَبْدَ غَيْرِكَ وَ قَدْ جَعَلَكَ اللَّهُ حُرًّا» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، نامه ۳۱): بنده دیگری می‌باش که خداوند تو را آزاد آفریده است. مهم‌ترین انواع آزادی در کلام امام ع شامل آزادی فردی (شخصی) یا آزادی عقیده، آزادی اجتماعی (آزادی انتخاب و آزادی بیان) و آزادی معنوی است (ر.ک. نهج البلاغه، ۱۳۷۹؛ عباسی، ۱۳۹۱؛ مولایی، ۱۳۹۴).

۳-۷. نظم رفتاری و اعتقادی اهل شهر

نظم یک بایسته فطری و بدیهی در خلقت الهی است که در ابعاد مختلفی امکان بررسی و مطالعه دارد (مولایی، ۱۳۹۶، ص ۸۶۸). امام علی ع در آخرین ساعت‌های عمر شریف خود به عنوان آخرین وصیت که می‌توان آن را یکی از حساس‌ترین سخنان ایشان برشمرد (مکارم شیرازی، ۱۳۸۷، ج ۱، ص ۲۸)، خطاب به تمامی مخاطبان در تمامی اعصار، انسان را به نظام سفارش کرده و می‌فرمایند: «أَوْصِيكُمَا وَ جَمِيعَ وَلَدِي وَ أَهْلِي وَ مَنْ بَلَغَهُ كِتَابِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَ نَطْمِ أَمْرِكُمْ...» (نهج البلاغه، ۱۳۷۹، نامه ۴۷): شما را و تمام فرزندان و

حاکم شهر اشاره گردیده که نشان از اهمیت جهانی حاکم شهر در تحقق یا عدم تحقق شهر مطلوب است. فضای فکری علاوه بر آنکه بر روی رفتار انسان‌ها با یکدیگر (با اهل و مدیر شهر) تأثیر می‌گذارد، علاوه‌برآن بر رفتار انسان با طبیعت و محیط مصنوع نیز تأثیرگذار خواهد بود. درواقع اگر ما به دنبال عامل معنا و معنویت و روح حاکم بر شهر باشیم، بایستی آن را در همین ساحت فضای فکری پی‌جویی نماییم و به بیان دیگر، ساخت شهر مطلوب را می‌توان از انسان کامل انتظار داشته و نمی‌توان ساخت این شهر را فارغ از توجه به مبانی فکری انسان و جایگاه او در جهان آفرینش و مقدسش به دست افکاری که نافی آخرت، نافی ارزش انسان و ساحت‌های فرامادی حیات اوست، سپرد. همچنین انسانی که در طی مسیر تکاملی‌اش، نیازمند زیستن در شهر با مختصاتی ویژه، چه از لحاظ تأمین نیازهای مادی و چه نیازهای معنوی بوده را نمی‌توان به زیستن در شهری که پاسخگوی نیازهای ساحت‌های مختلف او نیست، تشویق نمود.

حال که اهمیت و اولویت ساحت فکری انسان مشخص گردید، بایستی بیان نمود که دستیابی به مبانی فکری انسان در شهر مطلوب، مستلزم شناخت نیازهای انسان و آن نیز، مستلزم شناخت ماهیت و ساحت‌های حیات او است. در تحقیق جاری، ما این سه موضوع را در کلام امام علی[ؑ] پیگیری نمودیم. نتایج نشان داد که انسان به طور عمده، دو ساحت جسمانی و روحانی داشته و موجودی مرکب و مشکل از چهار نفس گیاهی، حیوانی، عقلانی و روحانی بوده (جدول ۱) و به تناسب ساحت‌های قابل تصور برای حیات انسان، نیازهای انسان نیز تحت همین ساحت‌ها قابل شناسایی و تعریف هستند (نمودار ۳ و جدول ۲).

در نهایت اصول حاکم بر فکر انسان باید با ماهیت و حقیقت انسان هماهنگ باشد و ازهیمن رو این اصول بنا به ساحت‌های وجودی و نیازهای انسان می‌تواند ابعاد مادی و معنوی به خود بگیرد و صرفاً به جنبه‌های مادی منحصر نمی‌شود. از دیدگاه امام[ؑ] از آنجاکه ارزش انسان و به تعبیری انسانیت انسان به خلیفة‌الله او بوده و خلیفة‌الله انسان نیز به پذیرش ربوبیت الله وابسته است، مبانی فکری انسان باید حافظ و نگهبان مقام خلیفة‌الله بشر باشد که ما در تحقیق جاری هشت منای توجد و خدامحروری اهل شهر، تعادل در ساحت فکری انسان، حیات معنوی اهل شهر، لزوم حفظ کرامت انسانی، امنیت فردی و اعتقادی اهل شهر، آزادی فردی و

مالکیت شخصی را محترم می‌داند، ولی چون اموال را وداعی الهی به حساب می‌آورد، جایز نمی‌داند که کسی بیش از مرز احتیاج و شئون خویش از آن بهره‌برداری کرده یا آن را ضایع و فاسد نماید. از امیرالمؤمنین[ؑ] روایت شده: «لِمُسْرِفٍ ثَلَاثُ عَلَامَاتٍ يُاكُلُ مَا لَيْسَ لَهُ وَ يُبَسِّرُ مَا لَيْسَ لَهُ وَ يَشْتَرِي مَا لَيْسَ لَهُ» (مجلسی، ۱۳۶۸، ج ۷۲، ص ۳۰۴): اسراف کار سه نشانه دارد: آنچه در شأن او نیست می‌خرد و آنچه برازنده او نیست می‌پوشد و آنچه فرانخور حال او نیست می‌خورد. درنهایت با توجه به کلام امام[ؑ] در فرازی از خطبه ۱۴۲ نهج البلاغه می‌توان بیان داشت که مالکیت بشر در طول مالکیت خداوند بوده و انسان امانت‌دار چیزی است که درواقع از آن خداوند است.

نتیجه‌گیری

آفرینش خلقت، هدفمند بوده و انسان نیز تافتاهی جدابافته از جهان خلقت نیست، بلکه با سیر الى الله، خود را با سایر مخلوقات وفق داده و خود را با مجموعه جهان آفرینش در مسیر حرکت به سمت کمال، هماهنگ می‌سازد. مهم‌ترین راه هماهنگ شدن با نظام پیوسته جهان برای انسان، در سیر بهسوی کمال مطلق، کسب فضائل اخلاقی است. شهر همچون سایر اجزای جهان هستی برای انسان و کمال او بوده و آئینه وجود ما انسان‌ها و نظم و نظام آن، مظہر سامان و بی‌سامانی روح و فکر ما انسان‌های است؛ پس نیایستی ما خودمان را از شهر و شهر را از خودمان جدا ندانیم. این ارتباط و هماهنگی آن‌گونه است که نه می‌توان از تأثیر محیط یک شهر بر انسان غافل شد و انسان را مستحق زیستن در هر شهری نمود و نه از طرف دیگر، همه چیز را به ساخت کالبدی شهر بدون توجه به انسان و مبانی فکری او موكول نمود. در مقایسه‌ای دیگر، شهر مطلوب بهمنزله بدن بوده و خلیفة‌الله بهمثابه روح آن است و همان‌طوری که بر اساس اصالت روح، بدن را روح سالم می‌سازد، بنا بر اصالت خلیفة‌الله، شهر مطلوب را انسان کامل تأسیس و تأمین می‌نماید.

پس می‌توان بیان داشت که مهم‌ترین عنصر و اصلی‌ترین جز و عامل پدیدآورنده یک شهر، انسان یا اهل شهر یا کسی است که شهر زیستگاه او و مکان فعالیت‌هایش می‌باشد. در کلام امام علی[ؑ] اهل شهر در دو گروه اصلی شهروندان و کارگزاران و مدیران شهر طبقه‌بندی گردیده‌اند. دراین‌بین هم اهمیت نظام فکری اهل شهر مورد تأکید امام[ؑ] بوده و هم به‌طور ویژه به خصوصیات و طرز فکر

اماًی، مجتبی (۱۳۹۷). نیاز و نیازمندی از منظر روان‌شناسی و اسلام. *نامه الهیات*, ۱۱، ۴۵-۱.

بهداروند، محمد‌مهدی (۱۳۸۰). امنیت از دیدگاه امام علی. *پژوهش‌های دانش انتظامی*, ۸(۳)، ۱۱-۳۷.

پارسایی، حمید (۱۳۹۰). فلسفه حقوق بشر از دیدگاه آیت‌الله جوادی‌آملی. *حکمت اسراء*, ۳(۱)، ۱۲۹-۱۴۶.

تمیمی‌آمدی، عبدالواحد بن محمد (۱۳۸۷). *غیرالحكم و درالکلام*. ترجمه مهدی انصاری. تهران: لوح محفوظ.

— (۱۴۰۱). *غیرالحكم*. تصحیح مهدی رجایی. تهران: دارالکتاب‌الاسلامی.

جان‌احمدی، فاطمه و دیگران (۱۳۹۴). *بازخوانی مراحل حیات شهری پیامبر*. تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی, ۲۱(۶)، ۲۸-۷.

جوادی‌آملی، عبدالله (۱۳۷۵). *فلسفه حقوق بشر*. قم: اسراء.

— (۱۳۷۸). *حکمت عبادات*. قم: اسراء.

— (۱۳۸۱). *نیست دین و دنیا*. قم: اسراء.

— (۱۳۸۲). *حق و تکلیف*. حکومت اسلامی, ۲۹(۸)، ۳۰-۷۲.

— (۱۳۸۴). مبانی کلامی حق و تکلیف. *اندیشه نوین دینی*, ۱(۱)، ۹-۲۸.

— (۱۳۸۵). *تفسیر انسان به انسان*. قم: اسراء.

— (۱۳۸۶). *اسلام و محیط زیست*. قم: اسراء.

— (۱۳۹۳). (الف). *قرآن، میزان شناخت قرآن*. قم: اسراء.

— (۱۳۹۳). (ب). *روحانی تفسیری*. قم: اسراء.

— (۱۳۹۵). زن در آینه جلال و جمال. قم: اسراء.

حسینی خامنه‌ای، سیدعلی (۱۳۷۲). *بازگشت به نهنج‌البلاغه*. تهران: بنیاد نهنج‌البلاغه.

خلیلی، نصرالله (۱۳۸۲). معیار تشخیص نیازهای واقعی انسان از نیازهای کاذب از دیدگاه اسلام. *معرفت*, ۱۲(۲)، ۱۰۵-۱۲۰.

دره‌کی، علیرضا (۱۳۹۵). *حیات حقیقی انسان از منظر نهنج‌البلاغه*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. بیرونی: دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه بیرجند.

رضایی، حسن و نصیریان، صفر (۱۳۹۷). بررسی ماهیت انسان با تأکید بر نهنج‌البلاغه. *فلسفه دین*, ۱۵(۱)، ۱-۲۳.

رئیسی، محمد‌منان (۱۳۹۷). *معماری و شهرسازی مطابق با سبک زندگی اسلامی*. از تشرییح وضع مطلوب تا تحلیل وضع موجود. قم: دانشگاه قم.

ستاری ساربانقلی، حسن (۱۳۹۰). *اصول مدیریت شهری رسول اکرم*. در مدینه‌النبی. *معرفت*, ۲۰(۲۰)، ۱۱-۲۴.

سقا، ثریا و اویسی، کامران (۱۳۹۹). *تحلیل آثار خداشناسی در هدایت فردی انسان از دیدگاه نهنج‌البلاغه در پاسخ به نظریه اخترشناسان*. پژوهش‌های نهنج‌البلاغه, ۱۹(۴)، ۶۹-۱۰۴.

صارمی، حمیدرضا و کشاورزی، شیما (۱۴۰۰). *تبیین اندیشه آمان شهری با رویکرد شهر اسلامی در دیدگاه آیت‌الله جوادی‌آملی*. نظریه‌های اجتماعی/متکران مسلمان, ۱۱(۴)، ۸۲-۱۵۷.

طباطبایی، ریحانه و پرچم، اعظم (۱۳۹۲). *حیات طیبه*. حیاتی اخلاقی در راستای مظہریت صفات الہی. *معرفت*, ۱۸۷(۲۲)، ۱۳-۲۸.

طباطبایی، محمد‌کاظم (۱۳۹۷). *کرامت انسان در سخن و سیره امام علی*.

معنوی انسان، نظم رفتاری و اعتقادی اهل شهر و مالکیت اعتباری انسان را از کلام امیر مؤمنان علی در راستای دستیابی به شهر مطلوب را شناسایی و مورد مذاقه قرار دادیم (جدول ۳). در نهایت بایستی بیان نمود که تشکیل شهر مطلوب تنها به فضیلت‌های این‌جهانی ختم نشده و نگاه به آخرت دارد. ازین‌رو شهر مطلوب خود، نه به عنوان یک هدف، بلکه به عنوان یک وسیله در خدمت هدف متعال انسان بوده و به همین دلیل این شهر بایستی ضمن توجه توانمند به نیازهای مادی و فرامادی انسان، زمینه‌های لازم زیست‌مقربانه انسان و تربیت خلیفه‌الله را تأمین نماید. نتایج پژوهش حاضر، می‌تواند زمینه تدوین مبانی نظری شهر اسلامی بر اساس کلام امامان معصوم را فراهم نموده و محمولی برای پژوهش‌های آتی مطالعات شهر اسلامی باشد.

جدول ۳: ماهیت، نیازها و مبانی فکری حاکم بر اهل شهر در کلام امام علی

مراتب نفوس انسان	مراتب نیازهای انسان	مبانی فکری حاکم بر اهل شهر
۱. نفس نامی نباتی ۲. نفس حسی حیوانی ۳. نفس ناطقه قدری (عقلانی) ۴. نفس کلی الہی (روحانی)	<u>نیازهای ثابت بعد مادی</u> ۱) نیاز به سلامتی و تغذیه ۲) نیاز به پوشش ۳) نیاز به استقرار و آرامش شهر <u>نیازهای بعد روانی و عقلانی</u> ۴) نیازهای جنسی ۵) امنیت فردی و اعتقادی اهل شهر ۶) آزادی فردی و معنوی انسان ۷) نظم رفتاری و اعتمادی اهل شهر <u>نیازهای بعد روحی (معنوی)</u> ۸) مالکیت اعتباری انسان	۱. توحید و خدام‌حروری ۲. تعامل در ساحت فکری انسان ۳. حیات معنوی اهل شهر ۴. لزوم حفظ کرامت انسانی ۵. امنیت فردی و اعتقادی اهل شهر ۶. آزادی فردی و معنوی انسان ۷. نظم رفتاری و اعتمادی اهل شهر ۸. مالکیت اعتباری انسان

منبع: نگارندگان

منابع

- قرآن کریم، نهنج‌البلاغه (۱۳۷۹). ترجمه محمد دشتی. قم: مشهور.
- آبادی، خدیجه و دیگران (۱۴۰۰). بررسی راهکارهای تحصیل امنیت فردی در نهنج‌البلاغه. پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران, ۱۸(۹)، ۵۰۵-۱۵۱۷.
- ashrafi, amirreza and micanai, mohammadi (۱۳۹۹). نیازهای متعال انسان از نگاه قرآن. *معرفت*, ۲۷۸(۲۹)، ۵۵-۶۴.

- (۱۳۸۸). طرح کلی برنامه جامع احیاء شهر اسلامی. کتاب ماه هنر، ۱۳۶ (۱)، ۱۳-۴.
- (۱۳۹۴). الگو، مبانی، ارکان، صفات و اصول شهر اسلامی. فرهنگ معماری و شهرسازی اسلامی، ۱ (۱)، ۸۰-۶۳.
- (۱۳۹۵). شهر علوی (شهر آرمانی تحقق پذیر در دنیا). تهران: خورشید باران.
- در: عباسی، فرهاد (۱۳۹۱). آزادی، تعریف، حدود و انواع آن در حکومت دینی از دیدگاه نهج البلاغه. مطالعات حقوق شر اسلامی، ۲ (۱)، ۹۹-۱۰۰.
- عزیزی، کیم غلامعلی و عابدی، مهدی (۱۳۹۹). بررسی نیازهای انسان از دیدگاه قرآن با تأکید بر تفسیر المبین. معرفت، ۲۹ (۲)، ۴۳-۵۳.
- فتحی، معصومه و سلیمانی، اسماعیل (۱۳۹۵). مفهوم انسان در نهج البلاغه. پژوهش‌های قرآن و حدیث، ۴۹ (۱)، ۹۱-۱۱۶.
- قبادی، علیرضا (۱۳۹۳). ویژگی‌های شهر از منظر نهج البلاغه. تهران: مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران.
- قراتی، محسن (۱۴۰۱). امنیت در قرآن. تهران: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن.
- کاملی، ابراهیم (۱۳۸۵). کرامت انسانی در حکومت امام علی. طوبی، ۵ (۲)، ۱۰۵-۱۱۰.
- کریمی، زینب و مهدی‌پور، زهرا (۱۳۹۹). تقدیمه سالم در سیره امام علی. سیره پیووه‌ی اهل‌بیت رویکرد تعلمنی، ۶ (۱۱)، ۲۲-۳۵.
- کلانتری، ابراهیم (۱۳۸۹). راهکارهای عینی پاسخگویی قرآن به نیازهای انسان معاصر. مطالعات تفسیری، ۱ (۲)، ۳۵-۶۰.
- کلینی، محمد بن یعقوب (۳۶۳). الکافی. تهران: دارالكتب الاسلامیه.
- مجلسی، محمدمباقر (۱۳۶۸). بخار الانوار. بیروت: دار احیاء التراث العربي.
- مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۸۵). اخلاق اسلامی در نهج البلاغه (خطبه متفقین). قم: نسل جوان.
- (۱۳۸۷). از تو سوال می‌کنند. تهیه و تنظیم: ابوالقاسم علیان نژادی. قم: امام علی بن ایطاب.
- ملکی، محمد و وحیدی، شهاب‌الدین (۱۳۹۵). ابزار و منابع معرفت از دیدگاه امام علی در نهج البلاغه. هفت‌آسمان، ۱۸ (۷۰)، ۵-۲۸.
- موسوی فر، محمدتقی (۱۳۹۷). مرور ادبیات مطالعات سیک زندگی در آثار برخی متفکران مسلمان. تحقیقات کاربردی علوم انسانی اسلامی، ۲ (۲)، ۱۱۵-۱۴۲.
- مولایی، اصغر (۱۳۹۶). تبیین نظم شهر اسلامی بر اساس احکام ثابت. فلسفه دین، ۱۴ (۴)، ۸۵۵-۸۷۸.
- مولایی، محمد (۱۳۹۴). آزادی در نظام حکومت اسلامی از منظر نهج البلاغه. پژوهشنامه نهج‌البلاغه، ۱۱ (۳)، ۱-۱۶.
- نقره کار، عبدالحمید (۱۳۹۳). تعامل ادراکی انسان با ایده‌های فضایی هندسی در معماری. تهران: امیرکبیر.
- (۱۳۹۵). نسبت اسلام با فرایندهای انسانی فرانظریه سلام (SALAM) طرح مدلی (بنیادی - کاربردی) در (ساختار، منابع، مبانی و ارزیابی) آثار هنری، معماری و شهرسازی از منظر اسلامی. پژوهش‌های معماری اسلامی، ۴ (۳)، ۴-۲۱.
- (۱۳۹۶). نسبت اسلام با مراحل پنج‌گانه در فرایندهای انسانی نظریه سلام (SALAM). تهران: دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران.
- نقی‌زاده محمد (۱۳۸۷). شهر و معماری اسلامی (تجلييات و عينيات). اصفهان: مانی.